

OMÉK – Ez történt az idei kiállításon és Szakmai Napon...

Az idén 78. alkalommal megrendezésre került Országos Mezőgazdasági és Élelmiszeripari Kiállítás formabontó volt a korábbiakhoz képest, a szervezők ugyanis minden eddiginél nagyobb hangsúlyt helyeztek a szakmaiságra – többek között egy nulladik, „Szakmai Nap” keretein belül.

Az Árpád-Agrár Zrt. és a DélKertész közös standja az OMÉK-en

A kiállításon jelenlévő ágazatok (kertészet, állattenyésztés, növénytermesztés, élelmiszeripar) egyenként 60 fős termekben kaptak helyet, *nyílt teret* a szakmai moderátorok által irányított, ún. szekcióbeszélgetésekre.

A negyvenpercenként tervezett szünet megtartását az egyik szekció résztvevői az izgalmas, pezsgő viták során el is felejtették, s csaknem kettő és fél órán keresztül ki sem jöttek a zsúfolásig megtelt teremből: **A KERTÉSZEK.**

A kertészeti szekció szakmai moderálására **Dr. Csikai Miklóst** is felkérést kapott, aki a beszélgetés legelejétől kezdve a magyarországi kertészet esszenciális kérdéseit boncolgatta.

„Az Európai Unió összes területének (4 422 773 km²) 1/3 része kevésbé jó minőségű területnek számít, míg Magyarország termőföldjének legalább a fele a világnak abba a maroknyi részébe (3%-ába) sorolható, ahol a legjobb minőséget lehet mérni.”

**Pillanatkép a kertészeti ágazat szekcióbeszélgetéséről
(Középen: Dr. Csikai Miklós)**

Dr. Csikai Miklós felvetéseit az ágazat szereplői megdöbbenve hallgatták, sok-sok igen kardinális téma és ügy kapott hangsúlyt. Köztük a szabadföldi termesztés öntözése, a rendelkezésre álló vízkészletek hatékony felhasználása; s ahogyan a moderátor fogalmazott, *az adottságaink felelős kihasználása.*

„Ma, meg tegnap, meg tíz évvel ezelőtt, meg húsz évvel ezelőtt is, három Balatonnyi mennyiségű vízzel több folyik ki a határainkon, mint amennyi beérkezik. Ezt a hatalmas víztömeget öntözésre lehetne használni, hogy legyen szántóföldi, kertészeti termesztésünk, szőlőnk, gyümölcsösünk. És véletlenül se fogalmazódjon meg a fejében senkinek, aki mondjuk az Alföldön szőlőt, gyümölcsöst akar telepíteni, hogy ezt komolyan vegye, ha nincs öntözőrendszere hozzá, mert ez fogja adni a piaci stabilitást. Nem lesz sem áruházlánc, sem magán kisbolt, aki elviseli azt, hogy az egyik évben 5 tonna paradicsomom termett, vagy öt tonna őszibarackom, jövő évre semmi, aztán meg tizenöt. Erre nem lehet felkészülni. Ha magunknak biztonságot akarunk, az erőforrás kérdéskörében, mert ilyen témában beszélgetünk, ez végiggondolandó.”

Az információ első hallásra kritikusnak mondható, ám mégis ezek mentén javasolják a résztvevők a további konzultációkat, amelyek a megoldáshoz vezetnek.

„Minden területen nekünk, kertészeknek, és talán a más ágazatoknak is, azt kellene végiggondolni, hogy a vágyott álmainkat, a beruházásainkat, a fejlesztéseinket, az új technológiáinkat hogyan fogjuk használni, valóban értelmesen kiművelt emberek nélkül” – emeli ki a humánerőforrás témáját körbejárva Dr. Csikai az oktatás, és a képzett munkaerő szükségességét.

**Pillanatkép a kertészeti ágazat szekcióbeszélgetéséről
(Beszél: Ledó Ferenc, a FruitVeb elnöke)**

Az öntözés kérdése, a vízkészletek végességének lehetősége sokak érdeklődését megmozgatta a beszélgetésen, az egyik résztvevő pezsdítő, izgalmas vitát indított gondolatmenetével, hozzászólásával: **„mi mikor nekifogtunk ennek a vállalkozásnak, bejártuk fél Európát, a civilizált világ jelentős részét, hogy megtaláljuk a világszínvonalat, mert válogatni lehetett. Amikor Izraelben jártunk, ott minket valóban a víz érdekelt. Nagyon fontosnak tartjuk a vizet, és tudjuk, hogy egyre kevesebb lesz, és egyre drágább. Az ottani megoldás az volt, hogy van egy cégük, a NETAFIM, amely szinte nemzetközi cég, mert kitalálták ezt a csöpögtető**

rendszer – ők igazán spórolnak a vízzel, nem öntöznek túl, ez az egyik dolog. De a másik, hogy itt tulajdonképpen nem a kertész szakmától kellene várni, hanem az ő nyomására egy ilyen infrastrukturális, országos, állami beruházást, mint az izraeli példa mutatja. Az alapvető infrastrukturális beruházásokat az államnak kell magára vállalni, úgy, mint például a gázvezeték kérdését. Eljön a házamig a gázvezeték, és utána a többi költség az enyém, és fizetek neki (az államnak) egy állandó ún. átalány összeget, hogy a hálózaton rajtahagy. Ezt, ha Magyarország nem csinálja meg, a kertészet, és az egész mezőgazdaság nagyon nehéz helyzetbe kerül. Nem biztos, hogy exportra kell kivinni a megtermelt paradicsomot, hiszen, ha megnézzük a behozatalt: a hollandot, a spanyolt, stb., azokat kellene kiszorítani. Mert ez megint kulturális kérdés, vagyis vegyem a nemzeti terméket, és ne a holland behozatalt, tehát próbáljuk meg, nézzük pl. Németországot, hogy mennyire veszik a német árut, vagy a hollandok mennyire odafigyelnek. Ez kulturális kérdés, amit jogilag nem lehet annyira megoldani, azt hiszem.”

Az Árpád-Agrár Zrt. és a DélKerTÉSZ közös standja az OMÉK-en

A kertészeti tevékenységet a hazai és export piacokon egyaránt meghatározza a fogyasztók szokása, akik, ha akarnak, különbséget tudnak tenni a minőségi magyar termék, és a kevésbé ismert import között. Az export növelése pedig elsődlegesen a termelőkön múlik, s ahogyan Dr. Csikai Miklós fogalmaz, a felelősen vagy felelőtlenül kihasznált adottságokon.

„Az ágazatot kell versenyképessé tenni, magunkat, hogy tudjunk termelni. Én pár héttel ezelőtt járhattam Hollandiában, pontosan ilyen témával, és azt mondták a paradicsomtermesztők - az egyik legnagyobb vetőmagtermesztő kísérleti házában hangzott ez el -, hogy most azt tesszük, mert a holland állam így nyúlt a hónunk alá, hogy eddig a gázmotorokkal termelt villanyáram tőzsdeárával lehetett kiegészíteni a kertészek jövedelmét, most viszont olyan mélyre süllyedt a gáz ára, hogy azt javasolták a kertészeknek, és mi meg tesszük, jövőre, a mai 5 - 15%-ból 50%-át a paradicsomtermesztő üvegházainknak meg fogjuk világítani. Meg fogjuk világítani, hogy versenyképesek legyünk, és ez nem 80 hektárnak a fele, hanem 1000 hektárnak a fele. Csak ennyit, hogy mire kell nekünk felkészülni versenyképességgel. És még egy mondat, ez lenne a legfontosabb, semmi mást meg ne jegyezzenek abból, amit mondtam, de ezt az egyet kérem; én azt tanultam ötven évvel ezelőtt a hollandoktól, és ma is azt tanulom, hogy a szomszéd kertész nem legyőzendő ellenfél, hanem potenciális partner. Amíg ezt mi nem tanuljuk meg, hogy nem a szomszéd kertészt kell legyőzni, hanem össze kell vele fogni, kicsibe, nagyba, kis TÉSZ-nek, nagy TÉSZ-nek egymással; és együtt kell a magyar kertész társadalomért küzdeni, dolgozni, és élvezni ennek hasznát, addig csak keseregni fogunk, mutogatni jogszabályalkotókra, kormányokra, áruházláncokra...

Javasolok mindenkinek egy élesebb tükröt otthon, és a reggeli borotválkozásakor belenézni: most le akarom-e győzni

a szomszédot, vagy partnerséget akarok vele kötni. Én ez utóbbira biztatnék mindenkit.”

Az Árpád-Agrár Zrt. és a DélKerTÉSZ közös standja az OMÉK-en

A formabontó OMÉK-et forradalmi hangulatban ünnepelték a kertészek. Örök igazság, hogy minden problémát, gondot, legyen az „kicsi”, személyes, vagy nagyobb volumenű, globális dolog, összefogással, egymás segítségével tudunk megoldani. Minél nagyobb a baj, annál közelebb a segítség. Ebben a nehéz helyzetben egy dolgunk van: fogjuk meg egymás kezét, és tegyünk a magyar földért, tegyünk az igazi, korszakokon átívelő értékekért.

Budapest, 2017. 10. 02.

Kapcsolat: Both Ildikó / marketing-kommunikáció

marketing@arpad.hu

www.arpad.hu